

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, 8 ptes. : 6.ª, 4 ptes. : 12.ª, 2 ptes.

Intercal·lats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

LA JORNADA DEL DIUMENGE

El miting d'afirmació republicana constitueix un èxit sorollós per a la nostra Joventut. El poble de Granollers aclama a en Marcellí Domingo, que pronuncia un sensacional discurs brillant commemoració del 17 de gener de 1875 : En la vetllada de L'Unió Lliberal, són frenèticament aplaudits l'Angel Samblancat i en Marcellí Domingo

El miting del matí

Bella manifestació del sentir del nostre poble — lliberal per tradició — varen ésser els actes celebrats el passat diumenge. Deures contrets pels nostres amics del «Bloc Autonomista Republicà», que segueixen tota la Catalunya escampant els ideals renovadors que informen el nostre credo polític, ens obligaren a celebrar el miting d'afirmació republicana'l dematí. I, are, ja podem dir-ho : temíem un fracàs; ens inquietava'l record d'altres mitings, celebrats en aquella hora, apar de l'aplament ideològic que pesa sobre del nostre poble. Més, l'èxit fou esclatant, sorprenent. La sala de «L'Unió Lliberal» s'omplí en sa totalitat d'un públic conscient, que escoltà amb fervorositat a tots els oradors i, sobre tot, la paraula càlida, vibrant, enèrgica d'en Marcellí Domingo. Els republicans granollerins, responent a la nostra crida, ompliren l'ample sala, i amb els seus aplaudiments subratllaren els valents discursos que's pronunciaren.

Després, els actes que se celebraren, organitzats per «L'Unió Lliberal», foren com una continuació del grandios miting.

Estem satisfets, orgullosos, de l'èxit aconseguït amb el primer acte de la nostra actuació.

***

Alfred Canal

Començà l'acte a un quart de dotze, baix la presidència del nostre digne director, don Alfred Canal.

Aquest, en el seu discurs d'obertura, explicà la finalitat del miting, manifestant que no era altre que la de continuar la campanya en favor dels seus ideals de Nacionalisme, República i Socialisme, empresa ja pel setmanari RENOUACIÓ

Feu una bella apologia d'aquests lemes.

Recordà l'història dels vells partits nacionalistes, fent ressaltar que en el temps actual, amb la noble aspiració del Nacionalisme hi van lligades, també, les de República i Llibertat.

Amb eloqüents paraules, va enaltir les creencies republicanes, i censurà, a l'ensem, als diputats que, renegant de la seva història, han claudicat per a passar vergonyosament a engròixir les fileres de la monarquia.

Manifestà que devem donar vigor als ideals Socialistes, que són els que imperaran un cop passada l'actual guerra. Fustigà durament als que han malmenat el nostre poble durant quaranta anys, i se mostrà satisfet de la bona marxa de l'administració actual; emperó digué també, que no n'hi ha prou de que a la Casa de la Vila se fassi administració, s'han de conrear, també, els ideals polítics; i, en apoi d'això, ens havem d'interessar tots i havem de dirigir hi nostra campanya, ja començada.

El senyor Canal acabà la seva brillant peroració, — que li va valer no pocs aplaudiments de la concurrència, que anà augmentant per moments fins a omplir el local per complet, — cedint la presidència al digne diputat per Tortosa, en Marcellí Domingo, que fou rebut amb una ovació que durà llarga estona.

Una carta d'en Montañá

Seguidament fou llegida una hermosa carta que'l nostre volgut company, redactor corresponental a París en Francesc Montañá, ens va enviar des de la capital francesa, associant-se a l'acte.

En la mateixa, que sentim no poder publicar, el nostre amic posa de relleu l'esforç ad-

mirable que'ls pobles al·liats estan realitzant amb ocasió de la guerra.

Té paraules d'admiració i d'homenatge vers aquella gent, sedenta de llibertat i lluitadora incansable en la defensa de les seves llars.

Xardorosos aplaudiments coronaren la lectura de l'admirable i encoratjadora carta.

Albert Carsi

Parlà després aquest fogós propagandista.

Digué que'ls arribats a Granollers per l'acte que's celebrava, portaven la veu de la protesta i el crit de la Revolució.

Recordà'ls fets vandàlics comesos pels carlins en aquesta vila i moltes altres de Catalunya, celebrant que's mantingués viva la protesta en contra d'aquells fets, propis només de les hordes salvatges. (Ovació)

Pere Vegué

S'aixecà a parlar aquest nostre volgut company, l'ex mestre de l'escola lliure de «L'Unió Lliberal». Amb paraula fàcil i amb senzilla posse, digué que ell no entenia pas de política; però que's condolia de la situació indiferent en que's mostra'l nostre poble, en tot el que significa vida col·lectiva.

Posà de relleu el manament d'instrucció i cultura, base fonamental del ressorgiment dels pobles.

Fustigà fortament les petiteses i conveniencies partidistes, lamentant-se de que siguin els que més prediquen en favor d'una determinada cosa, els que més se n'allunyen.

Exposà la necessitat de crear-se unes escoles graduades, millora a que Granollers té dret, i s'ocupà també de la manera poc conforme en que's troba l'escola de segona ensenyança; recordà'ls dolents resultats que oferí'l col·legi antecessor de l'actual, en el qual hi figuraven ja com a professors alguns dels que actualment senten plaça de mestres.

Preguntà pels títols acadèmics d'aquests.

I acabà afirmant que no devem estar conformes en que assumptes com els de la segona ensenyança se solucionin en l'intimitat de majories i minories. Nosaltres — digué — és per això que posarem de manifest tot el que no'ns

plagui, en bé de la nostra vila i en bé de l'Instrucció i de la cultura. En bé d'això, farem les campanyes necessàries, per més que se'ns vulga qualificar de sectaris i d'estridents.

Interminables aplaudiments acolliren les paraules d'emoció i entusiasme del nostre company.

Lluís Alamán

Representava a la Joventut Nacionalista Republicana de Barcelona. Va fer un breu i acabat estudi del què signifiquen les idees de Nacionalisme i República, dient que en totes ocasions deuen anar unides.

Digué que la significació del «Bloc Republicà Autonomista» és la d'una completa renovació en la conducta i la propaganda.

Alentà als joves de Granollers per a que lluitin pel sanejament de la política i acabà transmetent afectuosa salutació del jovent republicà nacionalista de Barcelona als seus correligionaris d'aquesta localitat.

Forts aplaudiments subratllaren els justos conceptes de l'orador, perllongant-se a l'aixecar-se'l batallador periodista republicà en

Lluís Companys

El valent redactor en cap de *La Lucha*, digué: Els oradors que parlem en aquest miting, usarem també de la paraula en la vetllada anunciada per a aquesta nit; parlarem també en l'acte que, per a protestar de la sagnant història del carlisme, té organitzat «L'Unió Lliberal». Perquè té aquesta significació hi prendrem part.

L'acte d'ara, és d'afirmació republicana. Aquest miting és el primer que han organitzat els joves nacionalistes republicans de Granollers, ÚNICS REPRESENTANTS EN AQUESTA VILA, DE LA NOSTRA POLÍTICA SANEJADORA I RENOVADORA.

Digué també, que era, el miting, continuació de la serie d'actes de propaganda que venen realitzant per tot Catalunya i que després extendrien a fóra de la mateixa.

Volem sorollar les energies del país; volem despertar ses ives i reconquistar la seva consciència.

Nosaltres, en aquesta tasca, serem incansables; perquè les hores d'avui se precipiten, i perquè després de la guerra, si'l partit republicà té dignitat, ha d'intentar la revolució, no solament per a salvar els interesos materials del país, sí que també per a fer honor a la nostra raça i per a la propia vida d'Espanya, com a nació independent.

Si això no's fés, el partit republicà quedaria en l'ignominia, com hi són les demás forces polítiques de l'actual generació espanyola. (Ovació).

El senyor Companys s'excusà d'extendre's més, fent-se ressò de l'anhel de tots de sentir al senyor Domingo, i acabà manifestant que si ells van d'un cap a l'altre de la nostra terra, exposant la dolor i la vergonya del poble caigut, es per a veure si aquest reacciona i es tira al carrer.

En mig de forts aplaudiments acabà defensant els ideals autonomistes.

Marcel·lí Domingo

Seguidament s'aixecà per a parlar, l'apòstol incansable, l'home honrat, el digníssim mestre, i el públic va aixecar-se, ovacionant-lo fortament. Fet el silenci, pronuncià'l valent diputat republicà el seu discurs memorable.

No estranyin els nostres lectors si RENOVACIÓ no'l publica avui, íntegre, el discurs de l'admirat mestre. La força d'unes lleis i uns còdics, plana per damunt de tots els que, portats d'un sentiment patriòtic, a la manera que no entenen els que fan còdics i fan lleis, avui ens honorariem publicant, en lloc preferent, les tremendes acusacions, les denúncies concretes, els valents diciters amb que l'ilustre repúblic anatematitzà l'aventura del Marroc.

El nostre estimat colega La Lucha, diari del qual és director en Marcel·lí Domingo, va reproduir, en la seva edició del dilluns passat, el sensacional discurs, que fou escoltat amb devoció i que va ésser interromput, en sos moments més culminants, per ovacions xarдорoses, interminables, del nostre poble, que va sentir fins a l'entranya la força formidable de les acusacions fetes. A l'acabar, el públic aclamà a l'home honrat. Els més entusiastes, correrent a saludar a l'orador, que havia aconseguit fer-se escoltar amb profunda atenció per un públic compost en sa totalitat d'obres que interromperen les seves habituals costums per a sentir al verb de la Democràcia Catalana.

© ©

Abans de donar-se l'acte per acabat, el senyor Domingo dirigí breu salutació a la naixent Joventut Nacionalista Republicana Socialista organitzadora del memorable miting.

Sigueu molt catalans i al mateix temps, molt homes — va dir. — Sentiu els problemes de Catalunya i els problemes de l'humanitat. Quan els valencians siguin molt valencians i molt homes, quan els gallegos siguin molt gallegos i molt homes, quan els aragonesos siguin molt aragonesos i molt homes, ja ens unjrem tots per al ressorgiment anhelat de la nostra Patria.

Com ja hem dit abans, una interminable ovació coronà'l magistral discurs d'en Marcel·lí Domingo. El públic, de peu, l'aclamà victorejant-lo.

Finalitzà l'acte'l senyor Canal, donant mercès al públic que omplí'l local, i recomanant que amb la mateixa fè que havien assistit al memorable miting que s'havia celebrat, assistissin també als demás actes que en memoria dels màrtirs de la llibertat tingueren lloc la tarde del mateix diumenge.

Un àpet

Acabat el miting, va tenir lloc un suculent àpet que en honor dels companys vinguts de Barcelona, se celebrà en la fonda d'Europa. Fou un dinar de caràcter íntim, ocupant lloc en la taula'ls senyors següents:

Don Marcel·lí Domingo, diputat per Tortosa; don Alfred Canal, director de RENOVACIÓ; Albert Carsi, valent propagandista republicà; Lluís Companys, batallador periodista, redactor en cap de «La Lucha»; Lluís Alamán, representant de la Joventut Nacionalista Republicana, de Barcelona; Antón Montserrat, mestre del veí poble de La Roca; Antón Villá, representant de «L'Unió Lliberal», d'aquesta vila; Rafel Serrano, redactor enviat per «La Lucha»; Pere Domingo, germà del valent diputat tortosí; Gili Ferrán de la «Joventut Nacionalista» del districte sisè de Barcelona; Josep Ricart, de l'«Ateneu Valentí Almirall»; Josep Ruera, de l'«Agrupació Samblanquista»; Francesc Esteve, del «Casino del Bloc» del districte segon; Alvaro Gázquez i Rodrigo Ibàñez; entusiastes correligionaris de Barcelona; Pere Vegué, Nicolau Clotet, Francesc Bellavista, Pere Iglesias, Josep Tió i Josep Garrell,

de la «Joventut Republicana Nacionalista i Socialista», d'aquesta vila; Joan Lleget, Joaquim Mogas, Esteve Sarroca i Amadeu Barbany, redactors d'aquest setmanari.

Amb gran cordialitat transcorregué l'àpet.

El senyor Domingo se mostrà molt satisfet de l'entusiasme que arreu regnava i alentà a tots a continuar la tasca amb tant èxit empresa pel jovent nacionalista republicà d'aquesta vila.

Es digne també d'esmentar-se la forma admirable amb que fou servit el dinar pel nostre bon amic en Paco Parellada.

Commemoració del 17 de gener de 1875

La manifestació

Organitzada per l'associació «L'Unió Lliberal», tingué lloc l'anunciada manifestació cívica, per a testimoniar als màrtres de l'entrada dels carlins a aquesta vila, la gratitud del nostre poble.

Una interminable corrúa de gent se dirigí a depositar flors en el mausoleu del cementiri vell. Lloc on descansen les víctimes de l'any 1875.

La manifestació fou presidida per l'excel·lentíssim ajuntament, enfront del qual hi figurava l'arcalde accidental, el nostre amic senyor Estrada.

Hi figuraven també la junta de govern de «L'Unió Lliberal», amb el seu president en Joan Montañá, al cap, la del «Centre Radical» d'aquesta vila, representants d'altres diferents societats locals i els senyors Marcel·lí Domingo, Companys, Carsi, Alamán, Canal, Garrell (E.), Fontcuberta, Clotet i altres significades personalitats locals que sentim no recordar.

Formaven part també de la manifestació, les banderes del «Centre Radical» i del chor del mateix i la de «L'Unió Lliberal»; i una corona d'aquesta mateixa societat i una altra de la «Joventut Samblanquista», de Barcelona.

En el cementiri, tributaren paraules d'enaltiment a la memoria del martres homenatjats, els senyors Garrell (E.), que llegí una sentida poesia; Alamán, Companys, Domingo i Montañá.

L'orquestra «La Moderna» executà sentida marxa fúnebre durant el trajecte.

La vetllada

Plena fins a vessar l'ampla sala de «L'Unió Lliberal», va començar l'acte amb l'entrada dels oradors, que foren rebuts amb aclamacions entusiastes i executant l'orquestra «La Moderna», l'himne d'en Rouget de l'Isle.

Seguidament la mateixa orquestra interpretà la Rapsodia de Liszt.

Presidí en Joan Montañá, president de «La Unió Lliberal».

En Josep Garrell

Parlà, primer, en Josep Garrell. Digué que en el terme d'un any, Granollers ha guanyat molt en el camp dels ideals republicans.

Recordà la trista data que's commemorava i fustigà fortament al carlisme, fent ressaltar que l'únic programa dels que componen aquest bando, és el de matar i violar, emparant-se en un Déu, una Patria i un Rei, que no senten ni estimen. (Forts aplaudiments.)

En Sebastià Fontcuberta

En Sebastià Fontcuberta, amb la seva pintoresca manera de dir, feu historia dels sagnants fets del carlisme, a comptar des de mig

© ©

segle passat, fins el moment present. La qualificà de roja i negra, de sang i de dol, de barbarie i de crudeltat, covert tot amb la bandera de l'hipocresia.

Acabà afirmant que l'estat vergonyós que atravessa Espanya és degut als que ocupen lloc en les altes esferes; i digué, a l'ensem, que ja fa un segle que la nostra nació, àdhuc en els moments més turbulents, se troba governada per dones i mainada. (Aplaudiments.)

L'Esteve Garrell

El significat republicà, ja *veterano*, explicà amb tota classe de detalls l'assalt vandàlic i repugnant que cometeren a Granollers les turbes de carlins que en la nit del 17 de gener de 1875, invadiren nostres llars

Digué després: Per això nosaltres sabèrem commemorar aquell monstre aconteixement, aixecant l'obelisc on reposen les víctimes de aquella tràgica jornada.

Llegí, després, la poesia que havia llegit la mateixa tarde en el cementiri, essent coronada amb forts aplaudiments de la concurrència.

L'Albert Carsí

Celebrà que Granollers sabés commemorar amb braó les gestes dels seus abans passats; feu vots pel triomf del laïcisme i cantà les excel·lències del lliurepensament.

En Lluís Alamán

Digué que en l'acte que's celebrava, Granollers demostrava prou'l seu anhel de millorament i d'expansió dels ideals renovadors. Acabà alentant al jovent de Granollers a que segueixi'l camí que li obriren els màrtres de la llibertat, en qual record havem sempre d'inspirar els nostres actes.

L'Angel Samblancat

Una gran ovació estallà a l'aixecar se tant valent i significat periodista.

Aquest, en un bell discurs — en qual exordi mostrà prou bé la seva erudició que l'ha posat entre les primeres mentalitats de la nostra joventut intel·lectual — feu completa història de les proeses de diferents reis, així com també de molts cabdills del carlisme.

Explicà les males arts de que aquells se valien per a anorrear les aspiracions dels pobles que volien ésser lliures.

Manifestà que prompte arribarà l'hora en que'l poble haurà de fer prevalèixer els seus drets.

Digué que si en els moments actuals se produïssin els «rosaris roigs», solució bàrbara que contra'ls revolucionaris s'aplicava a França, nosaltres havem de saber respondre-hi amb les «misses roges», que seràn les que'ns donaràn el triomf, amb l'extermi de la reacció.

(Una grossa ovació esclatà a l'acabament del discurs del valent i batallador periodista.)

En Marcellí Domingo

A l'aixecar se'l senyor Domingo, el públic, de peu, l'aclamà fortament.

La peroració del senyor Domingo va ésser senzillament admirable; propia solament d'un home com ell. El poc espai de que disposem, fa que poca cosa'n podem dir.

Començà dient: Per nosaltres, pels que aquí venim a fer ús de la paraula, pels que ja estem acostumats a les vicissituds i pesars de la vida, és, aquest acte, una festa.

Totes aquestes cares i caps de dona que

aquí's veuen, signifiquen com una sembra de flors en el nostre camí.

Aquesta nit, venim, més per a parlar a les dones, que als homes que'ns escolten.

A les dones, els venim a dir que les qüestions i els problemes que anem exposant, són de tanta o més importància per a elles que per a nosaltres.

Els homes que avui us parlem, no som ciutadans que'ns emmotlem a la vida tranquila que porten una gran part de ciutadans espanyols. Nosaltres, ens considerem ciutadans en guerra; tant en guerra com un francès i com un anglès. Som homes que estem en guerra i per això veiem amb goig l'assistència de les dones a aquests actes.

Nosaltres voldríem que les dones d'Espanya, de Catalunya, sentissin la guerra, també.

En els països que lluiten, en els països bel·ligerants, són les dones les que alenten als exèrcits, les que curen ferits, les que alegren la seva vida, les que fabriquen les municions; són elles les que eduquen, en l'escola, la generació futura i les que van a l'oficina.

No són els guerrers els que salven la nació, són les dones; que en aquesta hora tràgica, conserven el caliu de la llar.

Si res d'aquesta guerra queda viu, serà la valor de les dones; que té més significació del què sembla.

Si perills hi han a França, perills hi han a Espanya. Veniu, doncs, als nostres actes; veniu-hi i sentiu-vos també en guerra, com nosaltres; no per a conservar aquesta Patria, sinó per a fer la revolució, de la qual ha de sorgir la nova patria que anhelem.

Mireu la llibertat del nostre país. Quan arreu del món se millora'l Còdic, aquí se'ns imposa la llei de jurisdiccions.

Acció conservadora.

Quan en tots els països se despulla al poble dels impostos, en el nostre s'intensifiquen. En lloc de gravar se al ric, se grava al pobre. En lloc de donar un sentit lliure i laic a les escoles, se les endogala per un procediment fosc i retrògrad.

Tots nosaltres patim l'encariment de les subsistències, encariment degut a la guerra i a la manca de transports.

Hi hà una força capitalista que's posa davant de tota acció lliberal, que obra en contra dels lliberals. Els ferrocarrils en són una prova. L'impost sobre els beneficis extraordinaris de la guerra, n'és una altre.

Tots nosaltres sentim, en aquests moments, la pena fonda que representa ésser espanyol.

Per la patria, moren actualment mils i mils homes; pel dret, igual i per la llibertat, també.

¿I els que han vist la mort cara a cara, creieu que quan tornin se resignaràn a patir iniquitats, a pagar el què no deuen, a passar la vida d'esclaus, com abans? No.

Els homes aquests, que hauràn vist la mort cara a cara i que hauràn lluitat pel valor efectiu de les paraules Patria i Llibertat, lluitaràn també contra'ls enemics que tindrán dintre la seva patria.

Espanya, és la nació que més enemics d'ella té dintre sí mateixa.

Havem de lluitar per la patria dels nostres fills, no pas per la dels nostres pares.

Així se disposava a acabar el seu discurs — que havem extractat barroerament — el valent diputat, però'ls xardorosos aplaudiments que per alguns minuts atronaren el local i els crits del públic, victorejant lo, el feren parlar novament.

Ciutadans — va dir: — Per a nosaltres (he

de repetir-ho una altra vegada) per a nosaltres, pels homes que estem en guerra, el crim més gran que estàn realitzant els alemanys és la deportació dels belgues, la dels ciutadans de Bèlgica; d'aquells que són trets de la seva patria per l'imperi de la força.

Ja coneixeu la resistència heròica d'aquest poble, enfront de la seva tragedia.

Vosaltres, que us reuniu aquí per a protestar de varies morts comeses pels carlins; vosaltres, que sentiu la pena d'aquells crims, penseu quant gran serà la dolor d'aquella terra on son mils d'homes, de dones i de criatures els que passen per la tragedia de morir i d'ésser transportats a altres terres que no són la seva.

Els aquí reunits hem de voler que'l govern espanyol tingui la virilitat i l'independència necessaria, davant dels altres governs, quan se realitzen aquests monstruosos crims. Que sapiga dir als alemanys que no és propi de pobles grans, dignes i honrats el realitzar el què realitzen.

Però com que sabem bé que Espanya té dues vides: la oficial i la del poble; i com que tenim també'l convenciment de que'l govern res hi dirà, protestem el poble, aixecant forsa la veu, per a que demà, quan la Historia recordi els fets d'aquets moments, no pugui dir: Espanya ha callat davant els crims ignominiosos. No; que no ho digui. Que digui: El govern espanyol ha callat; però han aixecat la veu, en sò d'energica protesta, els homes d'Espanya.

Altre interminable ovació, alternada amb crits de «Visquen els homes honrats!» i «Visquen les nacions aliades!» donà fi a aquesta gloriosa jornada, que difícilment se borrarà de la memoria dels granollerins.

Els professionals de la calumnia

Es una fauna especial, que viu en tots els climes i en totes les latituds. En la nostra vila n'hi tenim uns bells exemplars, que, per a més relleu, s'adornen amb el títol de *gent de bé*; quasi santa; que exerceixen la carrera d'altruista i... i porten barba. N'hi hà que no'n porten, per çó, però mereixen portar-ne, com aquell vell fundador de l'Esglesia romana, tantes vegades excels.

Caminen com les altres persones, però miren de reull, com els bous, i amb llur mirada sembla que't descalifiquen. Reparteixen sopa, de vegades, i *gecs de vellut*; i cada divendres o dimarts donen dos cèntims als pobres que'ls fan esperar dugues hores a la porta de llur casa. També a vegades fan caritat domiciliaria, però, com a gent pràctica, ha d'ésser *sub conditione*.

¡Fins fan de periodistes!...

X.

Sabateria Riera

ABANS MARLET

Carrer d'en Prim, 7 Granollers

IMP. DE E. GARRELL I GRANOLLERS

BANCA I BORSA

SANT ROC, 10
GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes : Negociació
i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs :
Ordres de Borsa : Negociació i cobro de Cupons

FERRAN PALAU

CORRESPONSAL DEL BANC DE BARCELONA (SUCURSAL 1)

La Unión i El Fénix Español

Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:

José Casado Muriel
ALFONS IV, 26

SABATERIA

de

N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

J. Buenaventura

Sastre

Casa on deuen vestir-s'hi'ls joves
més elegants

Carrer de Sant Pau, 15, primer pis
BARCELONA

Fotografía BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 por 60 centímetres des de

5 PEsSETES

España Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: DON ALFRED CANAL

TAULA DE SUBSIDIS

Categoríes	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIO
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1. ^a	0'60	0'95	1'50	1'50	1'00	12'50
2. ^a	1'10	1'35	3'00	3'00	2'00	25'00
3. ^a	1'60	1'85	4'00	4'00	2'50	35'00
4. ^a	2'10	2'60	5'00	5'00	3'00	40'00

NOTA IMPORTANT : El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes satisfent una sobre-prima de 0'20 ptes. cada mes.

ESTEVE

CAMILLO

CALITAT EXTRA SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall * Exportació a provincies

CARRER D'EN PRIM, 87

JULIA CHACON

LLEVADORA

AMB REIAL TITOL

Carrer de la Palma, 14

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

Gran assortit
en

Articles de Pisa,
Bateria de cuina
Flors artificials

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i
tota classe d'abrics (gabans, etc)

Plaça Major, 27

LA CATALANA

Societat de Segurs contra Incendis a Prima Fixa

Domiciliada a Barcelona

Rambla Catalunya, 15 i Corts, 264

Agent amb cartera

a Granollers i son Partit

Pere Novellas Valls

Carrer d'Alfons IV, 30